

men hvis det er sådan, at man holder et beløb fra 0 kr. og opefter tilbage, får man et rentetillæg. Det vil sige, at der er en balance i forslaget. Vi giver en gulerod, vi giver et incitament til, at man et halvt år efter, at indkomståret er udløbet, kan indbetale beløbet.

Jeg ved ikke helt, om jeg lyttede rigtigt efter det, hr. Kim Behnke sagde, eller om jeg forstod hr. Kim Behnke rigtigt vedrørende spørgsmålet om rentetillæg. Hvis man betaler inden den 15. marts, er det sådan skruet sammen, at hvis man f.eks. betaler hele det beløb, man nu skylder, inden den 15. marts, vil man stadig blive friholdt for de 40.000 kr. Det er altså ikke sådan, at man skal kende beløbet nøjagtigt, selv om vi faktisk ved at flytte datoen fra den 15. februar til den 15. marts giver bedre mulighed for at lave en nøjagtig beregning, fordi det, at vi flytter datoen 1 måned, betyder, at vi kan stille en række oplysninger til rådighed, som vi har fået indberettet, og dermed give den enkelte revisor og skatteyder mulighed for at foretage en mere konkret og nøjagtig beregning.

Men hvis det er sådan, at man har regnet forkert, og det bliver sådan, at der er under 40.000 kr. tilbage at betale inden den 1. juli, er de 40.000 kr. stadig friholdt for renter. Det vil sige, at vi også her har forsøgt at se det fra skatteyderens synsvinkel, fordi vi ved, at der er en usikkerhed op til et vist beløb. Det tager vi hensyn til her og siger, det skal komme skatteyderen til gode, så hvis jeg hørte rigtigt med hensyn til i hvert fald den indsigelse, hr. Kim Behnke havde om tekniksiden i forslaget, mener jeg faktisk, at vi har forsøgt at tage højde for det.

Med hensyn til spørgsmålet om at have en varierende rente i forhold til obligationsrenteniveauet indeholder forslaget også elementer om det. Når vi ser på de renter af restskatten, der er til indbetaling i august, september, oktober, indregnes de i selvangivelsen eller forskudsangivelsen for året efter med faste procenter, og jeg vil gerne diskutere, om vi sammen med de ting, vi i øvrigt er i gang med, skal overveje, om det nu er hensigtsmæssigt. Jeg har ingen som helst følelser med hensyn til, om den ene eller den anden teknik er den mest rigtige.

Jeg mener faktisk, forslaget her alt i alt er ordentligt og velafbalanceret. Derfor tak til det forholdsvis store flertal, der har meldt positivt ud om det, og en anmodning om, at de, der har meldt negativt ud, lige overvejer, om de nu er

helt sikre på, at det vil være klogt at bruge den røde knap, når der skal stemmes om forslaget.

Jeg tror, man vil få meget svært ved at forklare det ude i forsamlingshusene, hvis man bliver konfronteret med, at man har stemt imod et forslag af den her karakter.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Ja, man skal passe på, at man ikke bliver for pædagogisk, særlig når man laver beløbssammenfald, sådan at man distraherer den, man spørger.

Det budskab, vi havde, var, at disse strandvejsryttere, som år efter år – som ministeren redegør for det – bliver ved med at komme med meget store beløb i efterbetaling, vil vi gerne have skal betale en rente, der måske oven i købet er højere end den, ministeren foreslår, hvorimod vi synes, at den almindelige, lille skatteborger, som har haft svært ved at overskue situationen i løbet af skatteåret, skulle have en lavere rente end den, ministeren foreslår, sådan at der er to rentesatser, og hvor man så lægger en beløbsgrænse.

Nu skal jeg nok lade være med at sige 40.000 kr. igen, for det kunne skabe forvirring, men det kunne så f.eks. være en beløbsgrænse på 100.000 kr. eller på 50.000 kr., hvor vi så siger: Alle, der er derunder, slipper med en relativt lav rente, men hvis man er oppe i de høje luftlag og bruger det her som en gratis kassekredit, skal man altså også betale den rente, der er på en kassekredit, uanset om den er hos skattevæsenet eller hos Unibank.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg må sige til hr. Kim Behnke, at jeg har svært ved at se, at vi kan fastsætte en lavere rente end 2 pct. for det, der ligger ud over de 40.000 kr. Den kan næsten ikke blive lavere.

Jeg vil også gerne forklare, hvorfor den er så lav: Hvis man tager fra midten af året og frem til 15. marts, som ville være det naturligt traditionelle, om jeg så må sige, så er det 2 pct. i forhold til 8½ måned, og det ville næsten være ublu lavt. Så når vi fastsætter den til 2 pct. for de 2½ måned, hænger det sammen med, at en del af dem, vi her taler om, faktisk først får skattegælden sent på året. Hvis det handler om eksempelvis en aktieavance eller en ejendomsavance, vil den lige så vel kunne indtræde i december som i januar eller juni, og derfor har vi taget hensyn også til den, der får skattebetalin-